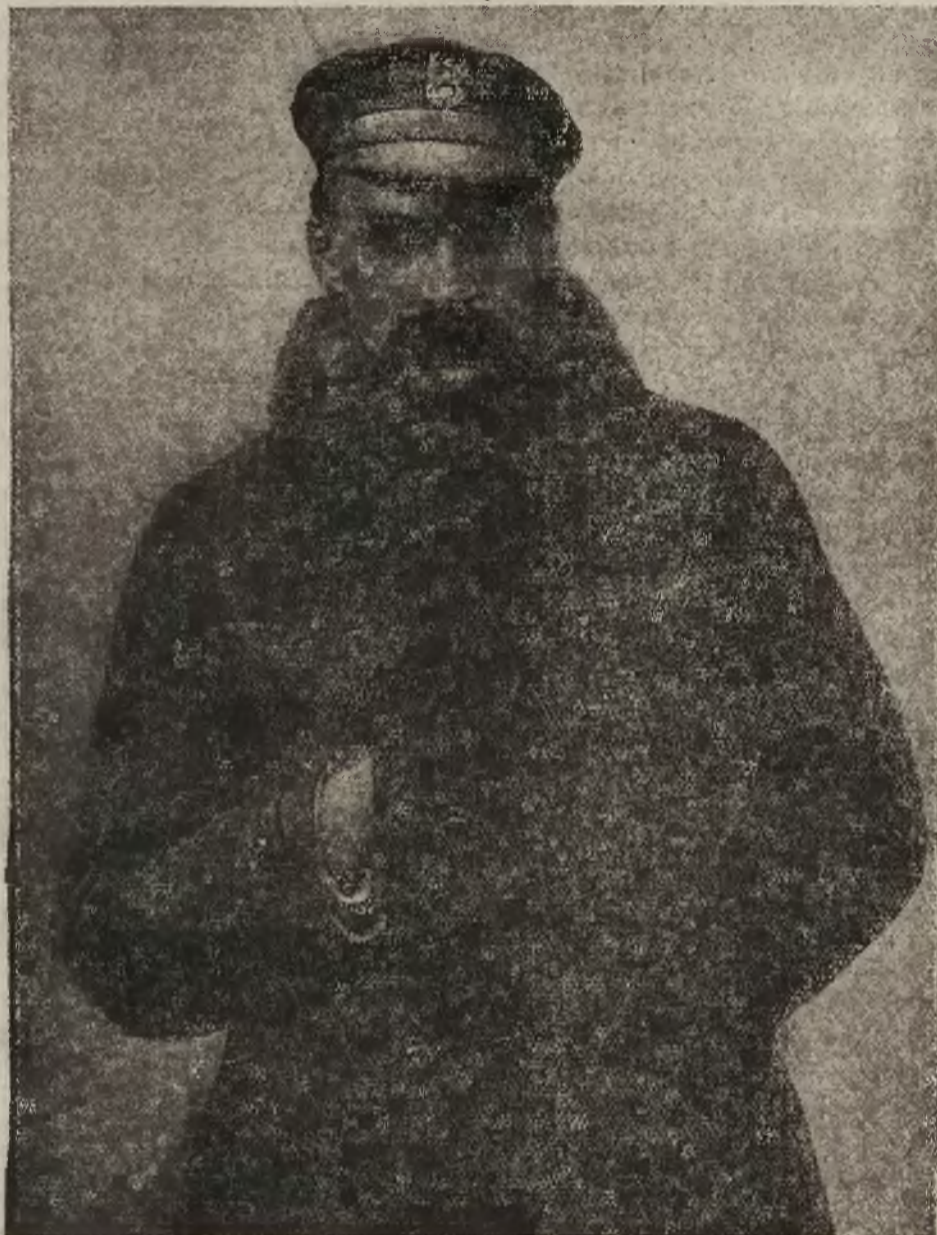

KURJER WILENSKI

NIEZALEŻNY DZIENNIK DEMOKRATYCZNY

Żegnaj, Komendancie!

Nabożeństwo żałobne w katedrze

WARSZAWA, (PAT). — Na długo przed nabożeństwem w kościele św. Józefa przybyli do katedry przedstawiciele władz, dostojnicy, delegaci państw zagranicznych, którzy zajęli miejsca w prezbiterjum, po drugiej stronie stanęli marszałkowie Sejmu, Senatu, rząd, generałowie, przedstawiciele najwyższego sądownictwa, prezes Najwyższej Izby Kontroli, prezes Najwyższego Trybunału Administracyjnego i Sąd Najwyższy, dalej członkowie korpusu dyplomatycznego. Po lewej stronie stanęli delegaci państw zagranicznych oraz rząd. W nawach bocznych zajęli miejsca: duchowieństwo wyznań obcych, podsekretarze stanu, posłowie, senatorowie, wicemarszałkowie obu izb, rektorzy wyższych uczelni, członkowie Polskiej Akademii Literatury, przedstawiciele sądownictwa i inni.

Po środku świątyni, przybranej kirem, kwiatami i zielenią pod sztandarami, zwisającymi ze sklepienia katedry, spoczywa na wysokim katafalku trumna, na niej buława marszałkowska i szabla. Wokół trumny płoną wysokie świece. — Wartę honorową pełnią oficerowie. Między kolumnami nawy leżą wieńce. Za wieńcami stoją oficerowie trzymający poduszki, na nich odznaczenia Marszałka Piłsudskiego. Obok oficerów polskich stoją oficerowie państw obcych, którzy trzymają na poduszkach odznaczenia zagraniczne. Po złożeniu wieńca przez delegację rumuńską wartę honorową obok oficerów polskich pełnią oficerowie rumuńscy 16 p. piechoty, którego szefem był Marszałek Piłsudski.

O godz. 9 przybywa do katedry najbliższa rodzina Marszałka. U wejścia

trumny na trzech fotelach zajmują miejsca Pani Aleksandra Piłsudska oraz córki Marszałka w ciężkiej żałobie. Punktualnie o godz. 10 wchodzi do katedry Pan Prezydent Rzeczypospolitej w otoczeniu członków Domu Cywilnego i Wojskowego. — Panu Prezydentowi towarzyszy premier Sławek. Pan Prezydent zajmuje miejsce przy ołtarzu, mając przed sobą krzesło pokryte kirem. Obok Pana Prezydenta na tronie zasiada ambasador Ojca Św. J. E. Mgr. Marmaggi.

Krótko po godzinie 10 wśród bicia dzwoń i chóralnych pieśni żałobnych rozpoczyna się uroczyste nabożeństwo za spokój Duszy Wielkiego Zmarłego. Nabożeństwo celebrowa ks. kardynał Karkowski w asyście arcybiskupów, biskupów i prałatów. Na chwilę przed rozpoczęciem się nabożeństwa wartę honorową przy katafalku zaciągają generałowie. Pod koniec mszy na ambonę wszedł ks. biskup Gawlina i w słowach pełnych wzruszenia zwrócił się do zebranych

Na barkach ministrów

Po odprawieniu egzekwii oficerowie zdejmują z trumny szarą maciejówkę, szablę i buławę i składają je na poduszce, którą niesie gen. Kordjan Zamorski.

Następnie wychodzą oficerowie niosący poduszki z orderami i duchowieństwo. Przed katedrą zajechała laweta 1-go dywizjonu artylerji konnej, zaprzężona w 6 koni. Poprzedzani przez biskupów ministrowie wnoszą na swych barkach trumnę. Za trumną idzie gen. Kordjan Zamorski, niosący na poduszcze szablę, buławę i maciejówkę. Trumnę składają na lawecie.

Za trumną formuje się orszak żałobny. Prowadzą Aleksandrę Piłsudską prowadzi gen. Rydz-Śmigły. Inspektor armji gen. Sosnkowski prowadzi starszą córkę, Wandę, młodszą zaś prowadzi brat Marszałka, Jan Piłsudski. Za nim podąża rodzina. Prezydenta Rzeczypospolitej poprzedza dyrektor protokołu dyplomatycznego Romer. Za prezydentem idą szefowie domów cywilnego i wojskowego. Za nimi idą reprezentanci państw obcych, reprezentujący głowy państwa.

W każdej delegacji bierze udział 4 członków. Delegacje postępują w porządku alfabetycznym, wedle alfabety francuskiego. Widac premiera Goeringa, ministra spraw zagranicznych Lavala, angielskiego feldmarszałka Earla of Cavan, marszałka Prezana i innych, którzy wychodząc z katedry, zajmują wskazane im przez protokół miejsca w orszaku.

Przy trumnie ustawiają się oficerowie sztabowi z generałem brygady Rouppertem. Za przedstawicielami państw obcych postępują premier, marszałkowie Sejmu i Senatu, ministrowie, podsekretarze stanu, generałowie, korpus dyplomatyczny, przedstawiciele wyznań i inni.

PRZEZ ULICE WARSZAWY

Kondukt żałobny odprowadzający zwłoki Marszałka na pole Mokotowskie, gdzie przyjął go ostatnią rewję armji polskiej, którą stworzył i ukochał, posuwa się wolno w kierunku pola Mokotowskiego. Przez cały czas biją dzwony kościołów warszawskich. Nad pochodem

(Dalszy ciąg na str. 2-iej)

ŁZY I DZWONY

Jak długa i szeroka Rzeczpospolita rozbrzmiewa dziś ponurym głosem żalobnych dzwonów, od krańca do krańca państwa leją się z oczu łzy, z oczu młodych i starych, z biednych, wpatrzonych w nizinę i z tych, co górne loty ścigają zuchwałym spojrzeniem, z oczu małych dzieci polskich, litewskich, białoruskich, żydowskich, ruskich, w skromnych wiejskich szkółkach i ze starczych, zamęczonych oczu, z kobiecych i z męskich żółnierskich...

Biją dzwony, niosą przez pola i łąki wieść okrutną, wieść o żalobie całego kraju, o nieobjętej myśli klęsce, która odczuwają wszyscy, dzieci i dorośli, słabi i silni, analfabeci i uczeni, wszystkie narodowości i wszystkie stany. Dla Boga! Czy tak wszyscy słabi jesteśmy szczególnie i zbiorowo, że oto nagle jakby nam ktoś siły odebrał, jakby dusze nasze poszły za Nim i wiernym pocztom towarzyszą Mu w zaświaty, jeszcze pragnąc wskazówek kierunku, rady, rozkazu?

Wszak On słabości nie lubił, nie uznawał, chciał mieć ludzi silnych i mocą swoją ich krzepił, wychowywał, kierował... I tak potężną była Jego wola, tak olśniewały wyniki pomysłów, że przywykli najbliżsi opierać się na sercu Wodza jak na niewzruszonym dębie, nie wierząc ani przez chwilę, że może być porażony co Go porazi i rozłamie.

On był siłą najsilniejszych, rozumem najmądrszych, polegali na Nim rycerską ufnością, a On na nich... A On na nich... O tem teraz i Oni, a my pamiętać musimy. W tem jednym rozbitym uczuciu na rodzaju skupiać się i koncentrować mają. W ufności do Jego towarzyszy, przyjaciół, druhów, których w ogniu konspiracji, walk i trudów wychował dla Polski, którzy zwartą, zspoloną miłością

do Wodza gromadą, zwartym szeregiem iść muszą za Jego przewodem, chociaż Go niema pośród żyjących.

Dzisiaj oszołomieni, spłakani, rozbici i nie mogący jeszcze myśli zebrać żyjemy w bolesnym odrętwieniu klęski, w cier-

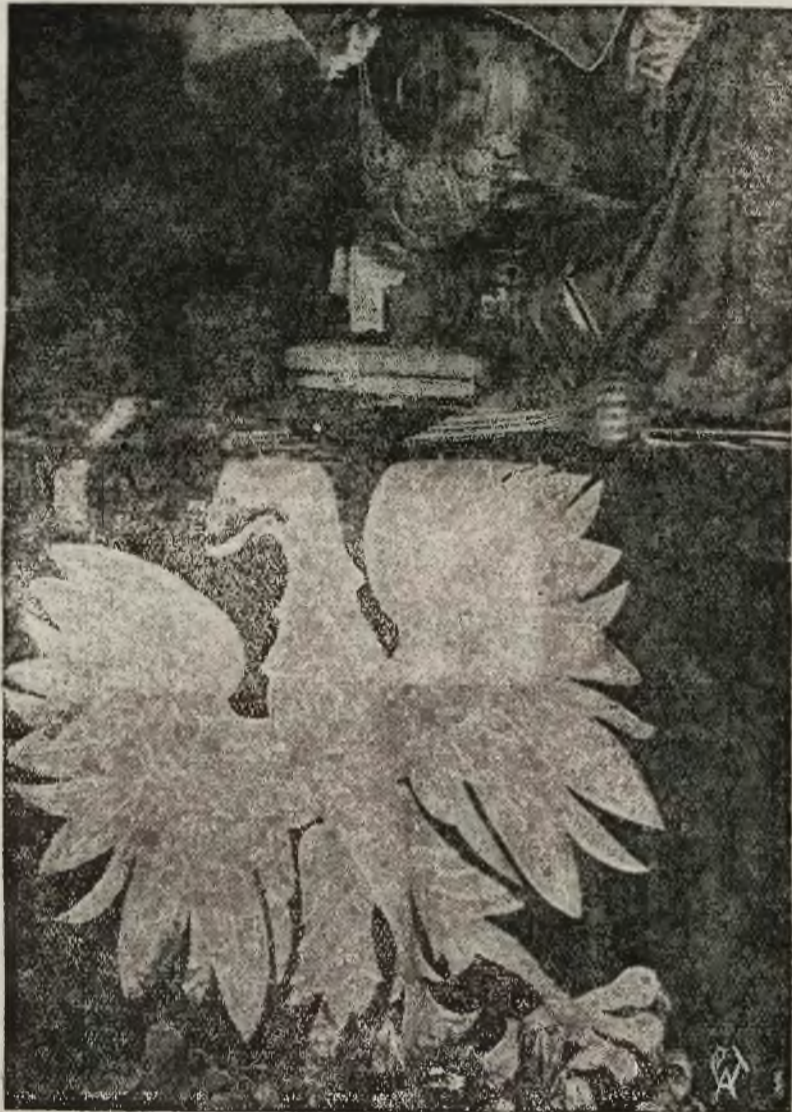
pieniu tak silnym, że prócz rozpaczycie nie czuć nie możemy. Tłumy wiszą u radjowych głośników, w skupieniu, w niemej martwocie i ostatkiem żywego wspomnienia czepiają się jeszcze tego co na ziemi związane z doczesnością ś. p. Marszałka Piłsudskiego. Oto niosą ciała z Belwederu... Oto niosą wieńce. Oto krok szwoleżerów. Oto szelest kroków generałów niosących trumnę... Oto śpiewy kościelne... płynie na falach eteru to echo, płynie nad całą Polską i miliony ludzi słucha z zapartym oddechem... Jeszcze ta trumna jest w Warszawie, jeszcze płynie wśród murów starej stolicy Jagiellonów, jeszcze w wawelskiej katedrze stoi w blaskach królewskiej purpury...

Słuchajcie, oto bije Mu dzwon! Zygmunta Jagiellońskiego, dzwon, Polski wieszczun, motyw poetów, nieśmiertelny, wolny mimo niewoli głos królewski, mocarstwowej potęgi Polski... Dzwoni swym cudnym głosem sięgającym głębin duszy wciągając myśl w zaklętą krainę czaru niezemskich uczuć. — Musimy zapomnieć na tę chwilę o wszystkim ziemskim, o wszystkim co po ludzku załamało się, zczesało i minęło... Musimy wznieść się na kołysaniu tych dźwięków, przez wieki historii polskiej płynących i szukać gdzieś po nad sobą, po nad zdarzeniami, ludzimi, ich smutkami i ugodą, po nad rzeczywistością szukać musimy ostatniego słowa tej okrutnej zagadki losu, wytłumaczenia tego wyroku... szukać Nieśmiertelności...

Teraz dopiero — tak — zdaje się, że o tej właśnie godzinie na naszej Golgocie narodowej powiemy „stało się“ — i rozedrą się nam serca do dna.

I że w tym szczytowym punkcie ceremonii ziemskich, gdy szczątki Tego, który z największej hańby i niewoli, na najwspanialszy szczyt wyniósł Polskę mocą swych ramion, wtedy gdy ciężką trumnę ustawia do towarzystwa Kościuszki — bratu, Ks. Józefowi niezłomnemu i lwu Lechistanu, Sobieskiemu, wtedy ujrzymy całą krzyżową drogę Józefa Piłsudskiego, stacje Jego męki, to cierpliwe, chryśtusowe dźwiganie wszystkich naszych grzechów i odkupywanie ich własnym skupieniem, cichym cierpieniem, mozołem każdodziennym, niespaniami nocami przemierzaniem krokiem coraz bardziej zmęczonym i powolnym, z sercem coraz boleśniej bijącym w piersi, ale do ostatniego tchu „Dla Ciebie Polsko i dla Twojej chwały!“

W chwili gdy to czytamy będziemy nasz ukochany Marszałek, nasz bliski, w pośród nas wyrosły i wyniesiony trudem całego życia na najwyższy tron historii Polskiej, Komendant spoczął już w Krypcie na Wawelu... tłumy, chorągwie, dzwony, łzy, przeczucia, przepłynęły, rozeszły się i ludzie zaczynają się rozglądać... Życie zaczyna się bez płonącego w Belwederze czy w Wilnie ogniska bez granicznej miłości Ojczyzny... Ten Znicz zgasił... a zdawało się nam, że trwać będzie zawsze, że jeszcze długo!... Zgasił, ale przeciwieństwo pozostał iskrę, ale przeciwieństwo tak blisko tego ogniska ducha, że całe życie będziemy o tem pamiętać... Cóż innego możemy uczynić, my, którzy łzami oblewamy Twój Zgon Komendancie? Błaga Boga by iskrę Twoją ducha nieśmiertelnego płonęły w tych, którym Polskę powierzyłeś, by ją wiedli Twoją drogą — drogą bohaterstwa. Hel. Romer.

SERCE KOMENDANTA W URNIE

Po wyborach do rad miejskich we Francji

(Od własnego korespondenta)

Paryż, w maju.

Walką białych murzynów w światłocieniu nazwał jeden z dzienników paryskich ostatnie wybory do rad miejskich. To plastyczne powiedzenie zawiera w sobie wiele prawdy. Ostatnie wybory, zwłaszcza jeśli chodzi o ponowne głosowanie t. zw. balotażowe, odbywały się w atmosferze świadczącej o takim zamieszaniu pojęć, że można się było spodziewać najbardziej nieprawdopodobnych rezultatów. Sojusze wyborcze przy głosowaniu balotażowym kształtowały się inaczej prawie w każdym mieście. W niektórych miastach wytwarzał się kartel wyborczy lewicy idący od radykałów aż do komunistów, w innych działał „jedynolity front“ nie tylko przeciw partiom centrowe - prawicowym, ale również i przeciw radykałom. Min. Herriot w Lyonie przedstawił własną listę i w drugim głosowaniu przeprowadził ją bez jakiejkolwiek komplikacji z grupowaniem mi, znajdującymi się na lewo od radykałów. W innych miastach radykali szli wspólnie z Alliance Democratique, (na której czele stoi, jak wiadomo, premier Flandin); czasem dochodziło jednak do sojuszu z socjalistami i do stwarzania wspólnych list antyfaszystowskich.

Niemniejże zamieszanie panowało wśród ugrupowań prawicowych. Poszczególni kandydaci zwalczyli się w sposób bezwzględny, pomimo iż ich poglądy polityczne były dość bliskie, inni znów po wynikach pierwszego głosowania rezygnowali zupełnie nieoczekiwanie na rzecz kandydatów lewego centrum. W Paryżu w okręgu Notre-Dame — des Champs prawica z wielkim hałasem wysunęła demonstracyjnie kandydaturę b. prefekta policji paryskiej p. Chiappe, który został złożony ze swego urzędu w przeddzień wydarzeń 6 lutego. P. Chiappe był niewątpliwie jednym z najzdolniejszych prefektów policji, jakich posiadał Paryż. Niemniej jednak czynienie z niego sztandarowego męża stronnictwa umiarkowanych wydawało

się wielu osobom mocno przesadnie. Dla tego w dzielnicy Notre — Dame — des Champs grupa intelektualistów skupiona koło katolicko - postępowego dziennika „Aube“ wysunęła jednak przeciw b. prefektowi manifestacyjną kontrkandydaturę, która jednak nie doprowadziła do rozbitcia się głosów prawicy.

O ile wybór p. Chiappe może być uważany za sukces ugrupowań prawicowo-centrowych, o tyle porażka jaką odniosła przewodnicząca paryskiej sekcji Unji b. kombatantów p. Lebecq jest znowu triumfem lewicy i „antyfaszystowskiego frontu“. P. Lebecq był jednym z tych radnych miejskich, którzy w dniu 6 lutego ub. r. chcieli udać się do Izby deputowanych, aby domagać się ustąpienia rządu. Lewica francuska uważa więc, że obecna porażka p. Lebecq jest dowodem, iż Paryż opowiada się przeciw „polityce 6 lutego“, która dzięki demagogii prawicy doprowadziła do krwawych wydarzeń na placu Zgody. Jeden z lewicowych dzienników obliczył nawet, że ci nowo obrani radni miejscy którzy wzięli udział w wydarzeniach 6 lutego, reprezentują tylko 80.000 wyborców i wysnuwa stąd wniosek, że ruch, który zakończył się tragicznymi wypadkami lutowymi nie miał głębszych podstaw wśród mieszkańców Paryża.

Zdaje się, że w tym wypadku wszelkie stwarzanie zbyt łatwych symbolów nie odpowiada prawdzie.

Ani sukces p. Chiappe nie jest dowodem, iż mieszkańcy Paryża aprobują politykę 6 lutego, ani porażka p. Lebecq nie świadczy o tem, że są jej przeciwni. Jeden i drugi fakt, co prawda dość charakterystyczny, wzięty w oderwaniu od ogólnego wyniku wyborów, nie uprawnia do żadnych wniosków. Jeśli chodzi o sam Paryż, to pomimo powiększenia o 10 liczby radnych, nie nastąpiło żadne większe przesunięcie w układzie sił politycznych rady miejskiej, która niewiele będzie się różniła od dawnej.

Paryż za to otoczony jest „czerwonym

pasem“ miast, które głosowały za skrajną lewicą. Przedmieścia Paryża należą do komunistów. Trzecią międzyrodówką i socjaliści zdobyli większość prawie we wszystkich gminach pod Paryżem. Jedynie w nielicznych miastach udało się przeprowadzić listy stronnictwa umiarkowanych.

Prowincja francuska pozostała obojętna zarówno na zew tych, którzy opowiadali się przeciw polityce 6 lutego, jak i tych którzy byli za nią. Okazało się, że względy natury lokalnej są mocniejsze, niż wszelkie hasła. Stan posiadania poszczególnych partii politycznych uległ wprawdzie lekkim przesunięciom na prawo lub na lewo, ale ogólny bilans nie wykazuje większych zmian. We Francji istnieją właściwie trzy bloki, z których każdy rozporządza prawie równymi siłami, a mianowicie: blok prawicowo - centrowy, radykali i skrajna lewica. Po ostatnich wyborach siły żadnego z tych bloków nie uległy większej zmianie. — Nastąpiły jedynie wewnętrzne przesunięcia. Jeśli republikanie lewicy (ugrupowanie centrowe) utracili pewną liczbę mandatów do rad miejskich, to zyskała za to prawicowa unia republikańsko-demokratyczna. Podobnie, przesunięcie w bloku lewicy dokonało się w ten sposób, że socjaliści ponieśli pewne straty na rzecz komunistów. Radykali zachowali prawie niezmienny stan posiadania.

Tak więc ostatnie wybory do rad miejskich we Francji nie zapowiadają żadnych zmian we francuskiej opinii. Nie wydaje się więc, by przyszłe wybory do Izby w r. 1936 mogły przynieść poważniejsze modyfikacje w siłach poszczególnych bloków politycznych. O ile więc francuski system parlamentarny ma ulec pewnym niezbędnym reformom, to muszą one przyjść z góry, od strony samych Izd lub rządu. Szerokie masy bowiem nie są zdolne do tak radykalnej zmiany sposobu myślenia, by mogła ona wywrzeć wpływ na ukształtowanie się sił politycznych w obu Izbach.

J. Brzękowski.

Książka — to pierwsza potrzeba człowieka kulturalnego

NOWA
WYPOŻYCZALNIA KSIĄŻEK

Wilno, Jagiellońska 16 — 9

Ostatnie Nowości — Biblioteka dla dzieci

Kaucja 3 zł.

Abonament 2 zł.

WILNO W ŻAŁOBIE

Dziś w Wilnie

Urzędowanie od 12-ej

W dniu 18 h. m. w związku z uroczystym pogrzebem ś. p. Marszałka Józefa Piłsudskiego urzędy administracji ogólnej czynnie będą normalnie dopiero od godz. 12, natomiast w godzinach porannych w biurach odbywać się będą tylko dyżury urzędnicze.

Odezwa Organizacji Leśników

Związek Leśników Rzeczypospolitej Polskiej, Przystosowanie Wojskowe Leśników, Rodzina Leśnicza wydały następującą odezwę: „Słowa są zbyt słabe dla określenia ciosu, jaki spadł na Polskę z wieścią o zgonie Józefa Piłsudskiego. Wzywamy ogół leśników polskich do złożenia holdu Wielkiemu Zmarłemu przez wierną służbę dla Jego Idealów.

Stojąc czynnie na straży dobra wyzwolonej Jego Czynem Ojczyzny — w pracy rzetelnej i ofiarnej musimy skupić nasz wysiłek i zjednoczyć nasze myśli.

Na każdego z nas, niezależnie od zajmowanego stanowiska, z chwilą zgonu Wodza Narodu spadł podwójny ciężar odpowiedzialności. Rzeczą obowiązku i honoru naszego jest ciężarowi temu sprostać.”

DEPESZA LIGI MORSKIEJ I KOLONJALNEJ.

Przez Rady Ministrów

Warszawa

Dotknięci ciężką żałobą, jaką okryła cały Naród spowodu śmierci Wielkiego Syna Ziemi Wileńskiej składamy na ręce Pana Premiera wyrazy głębokiego żalu i zapewniamy, iż trwałe będziemy niezłomnie przy ideologii ś. p. Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Okręg i Oddział Wileński Ligi Morskiej i Kolonjalnej.

DEPESZA KONWENTU POLONIA.

Pani Marszałkówna Aleksandra Piłsudska. Belweder, Warszawa.

Czelogodna Pani Konwent Polonia najstarsza polska korporacja akademicka od Filaretów swa istnienie wyprawiającą przesyła wyrazy głębokiego żalu z powodu zgonu Wielkiej Pamięci Wskrzesiciela Ojczyzny i Naszej Wszelchnicy Batorowej i składam hold Jego Pamięci

ZEBRANIE INSTYTUCYJ WYŻSZEJ UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ.

Dnia 14 maja odbyły się zebrania zarządów instytucji wyższej użyteczności publicznej, LOPP i Związku Straży Pożarnych, pod przewodnictwem preza sa tych organizacji p. wojewody Marja na Jankowskiego, na których przewodniczący zarządów po odczytaniu orędzia Pana Prezydenta R. P. wydanego po śmierci Marszałka Piłsudskiego wezwali członków tych organizacji do włożenia żałoby.

Analogiczne zebranie odbył zarząd o kręgu wileńskiego Rodziny Urzędniczej.

ROZKAZ FEDERACJI P. Z. O. O.

Federacja Polskich Związków Obrońców Ojczyzny wydała następujący rozkaz:

Wzywa się niniejszem członków wszystkich związków sfederowanych do gremjalnego i bezwzględnie stawnictwa na zbiórkę w sobotę dn. 18 maja o godz. 9 rano, na dziedzińcu Federacji przy ul. Orzeszkowej 11, aby stamtąd w zwartych szeregach udać się na plac Łukiski, na mszę św. połową żałobną, w celu oddania cześci Zmarłemu Wodzowi ś. p. Marszałkowi Piłsudskiemu. Wzywa się również wszystkich kolegów do wzięcia udziału w zakończeniu uroczystości żałobnych tegoż dnia o godz. 18 na placu Łukiskim, gdzie przez megafony będą nadawane transmisje żałobnych uroczystości w Krakowie

ROZKAZ ZWIĄZKU STRAŻY POŻ.

Do wszystkich Okręgów Wojewódzkich, Oddziałów Powiatowych i Straży Pożarnych Zmarł Wielki Budowniczy Polski Niepodległej Wódz Narodu, który niezłomnością Swego Ducha i wielkim trudem Swego Życia położył granitowe podstawy pod przyszłość Odrudzonej Ojczyzny.

Strażactwo jako zwarta gromada obywateli przejętych Jego Ideą ofiarnej pracy dla Państwa, jest i pozostanie nazawsze wierne wskazaniom, jakie ten Wielki Wychowawca Narodu wsześcił w serca nas wszystkich.

Oddając największy hold zasługom Zmarłego Wodza i dając wyraz bólowi jaki przenika cały Naród, nakazuje Zarząd Główny:

- 1) przed frontem wszystkich straży pożarnych odczytać orędzie Pana Prezydenta Rzplitej, wydane z powodu śmierci Marszałka Józefa Piłsudskiego.
- 2) na sztandary strażackie nałożyć uroczyste kokardy żałobne,
- 3) członkowie Władt Strażackich wszystkich szczebli, oficerowie straży pożarnych i członkowie Korpusu Technicznego Zw. nałożyć na mundury służbowe żałobne opacki.

Czołmem

Prezes Zw. Straży Pożarnych
(—) inż. St. Twardo
Szymon Jaroszewski
Inspektor Naczelny

Dziś o godz. 9 rano J. E. Metropolita Wileński, ks. arcybiskup Romuald Jałbrzykowski w asystencji ks. biskupa Michalkiewicza i kapituły metropolitalnej odprawi w KOSCIELE ŚW. JANA UROCZYSTE NABOZENSTWO ŻAŁOBNE.

O godz. 10 odprawiona będzie NA PLACU ŁUKISKIM MSZA ŚWIĘTA POŁOWA przy udziale całego garnizonu wileńskiego.

Uroczystości rozpoczną się od raportu wojskowego, poczem nastąpi odczytanie Orędzia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, wydanego po zgonie ś. p. Marszałka.

Orkiestra odegra marsz pogrzebowy i rozpocznie się msza połowa z kazaniem. Oharz połowy ustawiony będzie na zwykłym miejscu pośrodku Placu Łukiskiego.

Nastąpią egzekwie, które odprawi duchowieństwo przy katafalku, wzniesionym przy ul. Ofiarnej w miejscu gdzie Marszałek odbierał zawsze defilady wojskowe. Na katafalku umieszczony będzie portret Marszałka.

Kulminacyjnym punktem żałobnego obchodu będzie PRZEMARSZ ODDZIAŁÓW WSZYSTKICH BRONI GARNIZONU WILEŃSKIEGO, jako też stowarzyszeń i organizacji oraz zebranej ludności przed symbolicznym katafalkiem.

Przemarsz wojsk odbędzie się w ciszy. Przy katafalku wartę honorową pełnić będą oficerowie, podoficerowie i szeregowcy.

O godz. 18 na Placu Łukiskim zainstalowane będą głośniki i megafony, żeby wojsko, jak i tłumnie zgromadzona ludność mogła wysłuchiwać uroczystości pogrzebowej na Wawelu, fragmentowanej przez Polskie Radio.

KOMITET WYKONAWCZY OBCHODU ŻAŁOBNEGO WZYWA CAŁĄ LUDNOŚĆ WILNA DO TŁUMNEGO WZIECIA UDZIAŁU W WYMENIONYCH UROCZYSTOŚCIACH.

Sport wileński w żałobie

Wszystkie imprezy sportowe w Wilnie, jak i w całej Polsce, są odwołane.

Organizacje sportowe w Wilnie odbyły posiedzenia żałobne.

Wileńskie Towarzystwo Wioślarskie wysłało na ręce dyr. PUWF. i PW. plk. Kilińskiego depeszę następującej treści:

„Wileńskie Towarzystwo Wioślarskie łącząc się w swym głębokim smutku z bólem całego Narodu składa na ręce p. plk. hold Świecianej Pamięci Największego Syna Ziemi Wileńskiej Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego”.

Zarząd Wil. T-wo Wioślarskiego.

Wioślarze postanowili odłożyć uroczystość jubileuszową, która miała się odbyć 26 maja. — Jubileusz najprawdopodobniej przesunięty zostaje na lipiec. Wioślarze wezmą udział w dziesięciu uroczystościach żałobnych w Wilnie.

Wiemą również w uroczystościach żałobnych udział członkowie Wil. Tow. Cyklistów i Mot., którzy odbyli żałobne posiedzenie zarządu. Od czytane zostało Orędzie Pana Prezydenta, a 3 minutem milczeniem uczczono pamięć Marszałka Cykliści wysłali kondolencyjną depeszę na ręce p. Wojewody wileńskiego Jaszczolta.

Dwie depesze wysłali również dziennikarze sportowi. Jedną wysłano do PUWF. i PW. na ręce plk. Kilińskiego, a drugą do Zarządu Głównego Związku Dziennikarzy Sportowych R. P.

Sport wileński jest okryty żałobą. Na boiskach nie odbywają się nawet treningi, a z chwili rozpoczęcia zawodów gracze poszczególnych drużyn występować będą z żałobą na ramionach. Okres żałoby trwać będzie sześć tygodni.

Odwołanie programu XII Tyg. L. O. P. P.

Zarząd Wileńskiego Okręgu Wojewódzkiego LOPP podaje do wiadomości, że w związku z żałobą narodową odwołane zostały wszelkie

imprezy o charakterze widowiskowo-propagandowym organizowane z okazji XII Tygodnia LOPP.

Kto chce mieć beztrudnie życie na starość, lub chce się zabezpieczyć przed czarną godziną, niech natychmiast zacznie składać oszczędności do K. K. O. w Wołożynie, ulica Wileńska nr. 45

Komunalna Kasa Oszczędności powiatu wołożyńskiego w WOŁOŻYNIU

została założona w roku 1927.

KASA ZAŁATWIA WSZELKIE CZYNNOŚCI BANKOWE.

Zawdzięczając ustawowemu zagwarantowaniu bezpieczeństwa wkładów i innych lokat, oraz sumianności dobrego kupca, akuratności i błyskawicznej obsłudze klienteli wkłady oszczędnościowe wzrosły w r. 1934 w porównaniu z r. ub. o przeszło 100%

Konto w P. K. O. nr. 80969.

Telefony: Sala operacyjna nr. 26. Gabinet Dyrektora dodatkowy.

Komunikat Radja

TRANSMISJA UROCZYSTOŚCI KRAKOWSKICH.

W ciągu dnia sobotniego połączone Rozgłośnie Polskie transmitować będą z Krakowa uroczystości żałobne, aż do złożenia trumny w krypcie królewskiej na Wawelu.

Transmisje te przeprowadzą reporterzy warszawscy wespół ze swymi krakowskimi kolegami.

REPORTAŻ Z SAMOLOTU, SZYBUJĄCEGO NAD POCIĄGIEM.

Samolot, który zawiezie do Krakowa ekipę radioreporterów wystartuje z Warszawy w sobotę, dnia 18 maja o godz. 5 rano. Przed samym Krakowem samolot dopędzi pociąg żałobny ze Zwłokami Marszałka Piłsudskiego. Wówczas nadany zostanie z pokładu samolotu reportaż. Reportaż ten przekazany zostanie zapomocą radjowej stacji pokładowej samolotu do radiostacji lotniskowej w Krakowie. Stamtąd reportaż ten nadany

zostanie do krakowskiej Rozgłośni Polskiego Radja i przekazany będzie na antenę.

LUXEMBURG I CZECHOSŁOWACJA TRANSMITUJĄ UROCZYSTOŚCI ŻAŁOBNE.

W uzupełnieniu wiadomości o tem, iż Francja, Niemcy i Węgry transmitują uroczystości żałobne komunikujemy, że w dniu dzisiejszym akces do transmisji zgłosiły również radiostacje Czechosłowacji i Luxemburg. Radjofonia czeska przysłała do Warszawy specjalnego sprawozdawcę p. F. Nocourka. Luxemburg transmitować będzie za pośrednictwem rozgłośni francuskiej.

Rozkład jazdy autobusów WILNO — LIDA

Odjazd z Wilna 9 ta rano
" " 2.30 pp.

WŚRÓD MŁODZIEŻY.

Kurator Szlągowski otrzymuje codziennie stwo telegramów i pism od młodzieży, kierowników nauczycieli, zreszeu z całego Okręgu.

Codziennie wieczorem tłumy uczniów i ucznie zalegają Ostrą Bramę, odmawiając „Anioł Pański”. Wczoraj był na nabożeństwie wieczorem p. Kurator Szlągowski w towarzystwie na czelników wydziałów.

Inicjatywa „Roku Józefa Piłsudskiego” dla pracy oświatowej rzucona przez kuratora Szlągowskiego spotkała się w sferach pracowników oświatowych z żywym przyjęciem

ŻAŁOBA ŻOŁNIERZY I-GO KORPUSU.

W poniedziałek 13 maja 1935 roku o godz. 18 odbyło się posiedzenie członków Zarządu i Komendy Oddziału Związku Żołnierzy I-go Korpusu Wojsk Polskich na Wschodzie na którym odczytano Orędzie Pana Prezydenta Rzeczypospolitej oraz zarządzono trzyminutowe milczenie dla uczczenia pamięci i Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego, poczem nałożono żałobę na sztandar.

Prezydium Okręgu Wileńskiego Związku wpi sało się do księgi kondolencyjnej w Województwie.

We czwartek 16 maja rb. wysłano poczet sztandarowy oraz delegację na uroczystości pogrzebowe do Warszawy i Krakowa.

We czwartek o godz. 2 w nocny wartę honorową przy Zwłokach Zmarłego pełnili członkowie Związku.

Komenda Oddziału Reprezentacyjnego Związku Żołnierzy i Korpusu Polskiego na Wschodzie wzywa wszystkich członków do stawienia się w sobotę dnia 18 maja rb. punkt. na godz. 9 rano do lokalu Związku, ul. Jagiellońska 9 m. 12, celem wzięcia udziału w uroczystościach żałobnych ś. p. i Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego. — Stawienie się: w umundurowaniu służbowym.

LOPP. NA BUDOWĘ KOPCA MARSZAŁKA.

Zarząd Główny LOPP, podaje do wiadomości, że członkowie Zarządu Głównego LOPP. i Pracownicy Biura Zarządu Głównego LOPP. dla uczczenia pamięci Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego zadeklarowali na budowę kopca im. Marszałka Piłsudskiego w Krakowie sumę 2.500 zł. Równocześnie Zarząd Główny LOPP. zwrócił się z apelem do Zarządów, Okręgów i Obwodów, aby ze swej strony również zadeklarowały pewne sumy na cel powyższy — podając je do wiadomości społeczeństwa za pośrednictwem miejscowych dzienników. Na podstawie tego apelu pracownicy biur Wil. Okręgu Woj. LOPP. i Wileńskiego Obwodu Miejskiego LOPP. zadeklarowali na budowę kopca jedno razowo 2 proc. miesięcznych poborów. Uchwała dotycząca się opodatkowania na ten cel członków Zarządu Okręgu Wojewódzkiego zapadnie w terminie późniejszym.

W dalszym ciągu cytowanego pisma Zarząd Główny LOPP. powiadomił, że delegacja Zarządu Głównego LOPP. przyjmuje udział we wszystkich uroczystościach pogrzebowych zarówno w Warszawie jak w Krakowie i Wilnie.

POCIĄGI SPECJALNE Z WILNA I GRODNA.

Z Wilna i Grodna odjechały dwa pociągi specjalne na uroczystości pogrzebowe do Warszawy i Krakowa, pierwszy dnia 16 maja o godzinie 21.35, drugi dnia 17 maja o godz. 0.05. Pierwszym pociągiem pojechała delegacja oficjalna Wileńszczyzny, drugim zaś delegacja organizacji „deowych, byłych wojskowych i przy sposobienia wojskowego. Poza tem z Grodna odszedł pociąg specjalny, wiozący delegację ziem Grodzieńskiej, a w Białymstoku został on zasilony delegatami ziemi Białostockiej. Ogółem wyjechało temi trzema pociągami zgórą 1.300 osób.

ODEZWA DO WŁAŚCICIELI PRZEDSIĘBIORSTW HANDLOWYCH W WILNIE.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Wilnie, działając w porozumieniu z Zrzeszeniem Gospodarczym (Stowarzyszenie Kupców i Przemysłowców Chrześcijań w Wilnie, Związkiem Kupców Żydowskich w Wilnie, Związkiem Drobnych Kupców Żydowskich w Wilnie, Związkiem Kupców i Przemysłowców Detalistów Chrześcijań w Wilnie i t. d.) wzywa niniejszem wszystkich właścicieli sklepów w Wilnie do zamknięcia swych przedsiębiorstw na znak żałoby w sobotę dnia 18 h. m. w godzinach od 9 do 13 i od 17.

FUNDUSZ NA CELE KULTURALNE IM. MARSZAŁKA.

Głęboko dotknięci wielką stratą, jaką spotkała cały naród Polski, członkowie Stowarzyszenia Techników Polskich w Wilnie, zebrani na posiedzeniu żałobnym Rady Stowarzyszenia w dn. 16 maja 1935 r. uchwalili: uczcić w sposób trwały pamięć Wskrzesiciela Polski i Wodza Narodu, stwarzając w bliskim Jego sercu Wilnie fundusz imienia Marszałka Piłsudskiego na cele kulturalne.

